

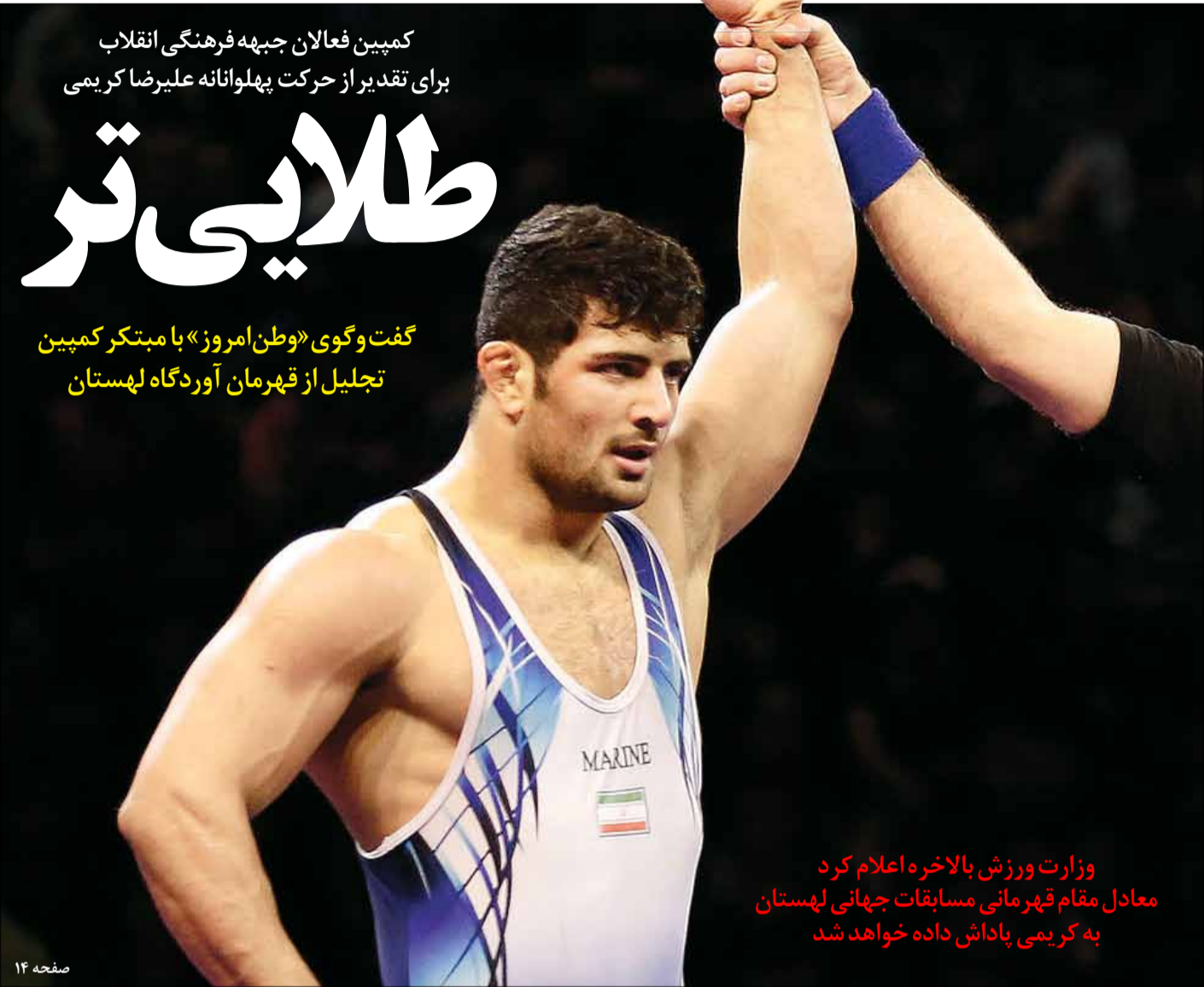
او قهرمان ما است قدرش را بدانیم!

■ امیراستکی ■

اگر هم‌اکنون به میان مردم عادی برویم و درباره اسرائیل و رژیم صهیونیستی حاکم بر آن پرسش کنیم، بی‌تردید با واکنش‌هایی از سر نفرت و بغض نسبت به این مساله روبرو خواهیم شد. عامه مردم ایران و نه یک قشر خاص و بسیار محدود، نسبت به اسرائیل و ماهیت جعلی و خوی جنایتکار و کودک‌کشش، ایستارهای بشدت منفی دارند و این در پس‌زمینه ذهن تمام ایرانیان وجود دارد که باید به هر نحوی با این جرثومه جنایت به مخالفت برخاست. چه اینکه ایرانیان مسلمان بر اساس آیین مسلمانی و سنت‌ظلم‌ستیز تشیع نمی‌توانند به اسلام معتقد باشند ولی نسبت به جنایات صهیونیست‌ها و سوءقصدشان به عزت و اعتبار اسلام، بی‌قید و لایالی باشند. هر چند شاید نظرات مختلفی در زمینه گزینش روش‌ها و رویکردها داشته باشند ولی ملتی که با انقلاب اسلامی ۵۷ سال‌هاست به‌رغم همه فشارهای جریان غالب جهانی، زیر بار پذیرش ترتیبات خفت‌باری که برای کشورهای مسلمان ترسیم می‌شود نرفته‌است، هیچگاه این پرچم عزت و اعتبار و ایستادگی را با کرنش برابر خواست نامشروع قدرت‌های جهانی در رسمیت بخشیدن به یک دولت جعلی و جنایتکار و کودک‌کش، به خاک ذلت آلوده نخواهد کرد. آن جماعت قلیل و کم‌شماری از ایرانیان داخل و خارج که مشکلی با به رسمیت شناختن و عادی‌سازی روابط حتی با اسرائیل ندارند، در قول و فعل معلوم‌الحالند و دشمنی خود با اسلام، تشیع و انقلاب اسلامی ایران را به چشم بستن بر واقعیت‌ها و دور انداختن انسانیت تسری داده‌اند. برای اینها عقده‌گشایی نسبت به اسلام آنچنان اولویست دارد که با هر چه نظام اسلامی و ملت مسلمان ایران مخالف باشند اینها موافقتند و با هر چه موافق، اینان مخالف. لذا در میان اکثریت ملت مساله به رسمیت نشناختن اسرائیل یک مساله پذیرفته شده و درونی شده و بدون نیاز به توضیح است و این در فعل و قول و رفتار آنها در شرایط مختلف مشخص است. ملت انتقاداتشان به عملکردها و نارضایتی خود از مشکلات کشور را با هر چیزی مخلوط نمی‌کنند و از ضعف و نارسایی در عملکرد مدیران دولتی به رها کردن آرمان‌های ظلم‌ستیزانه خود نمی‌رسند. ملت ثابت کرده‌اند در این زمینه‌ها عملکردی بهتر از دولتمردان و وابستگان و اطرافیان‌شان دارند. مثلا در آورده‌های ورزشی، ورزشکاران ایرانی تا به حال زیر بار پذیرفتن مشروعیت رژیم غاصب صهیونیستی نرفته‌اند و همواره از به رسمیت شناختن و مبارزه با ورزشکاران اسرائیلی خودداری کرده‌اند. این را هم به حساب وظیفه خود در دفاع از اسلام و پاسداشت انسانیت و دفاع از مظلوم گذاشته‌اند. اگرچه در این میان همان جماعت ادک همواره از سخنی چنین تصمیماتی برای یک ورزشکار حرفه‌ای، به دنبال سوءاستفاده هستند و سعی کرده‌اند این حرکت پهلوان‌میشانه ورزشکاران ایرانی را ناشی از فشار همراهان و اجبار و تهدید دست‌اندرکاران و مدیران مربوط جلوه دهند اما تا به حال ثابت شده است این ورزشکاران اگر از چیزی ناراحت به نظر می‌رسند آن چیز حرکت جوانمردانه‌شان در عدم روبرویی با ورزشکاران اسرائیلی نیست و ریشه بعضی از این نارضایتی‌ها در جای دیگر است. چه آنکه در همین اتفاق اخیر، چند تن از کشتی‌گیران دیگر همچون کمیل قاسمی و حسن یزدانی دست به ستایش و جوانمردی علیرضا کریمی زدند و این منش پهلوانی‌اش را از مدال قهرمانی بالاتر دانستند.

اما به هر حال عرصه ورزش حرفه‌ای عرصه محدودیت فرصت‌هاست و برای ورزشکاری که سال‌ها تلاش کرده و ماه‌ها تمرین سخت و طاقت‌فرسا را پشت‌سر گذاشته است تا در زمین مسابقه به اثبات خود و توانمندی‌هایش بپردازد و برای خود و کشورش افتخار کسب کند، سخت خواهد بود قید همه آنچه را گفتم بزند. اگر چه سخت بودن نافی عمل به وظیفه دینی و انسانی نمی‌شود و تا به حال نیز نشده است، لکن پرسش اینجاست: آیا باید ما فقط از ورزشکاران خود انتظار اینگونه از خودگذشتگی‌ها برای اسلام و آرمان‌های انقلابی کشور را داشته باشیم و برای خود هیچ وظیفه‌ای در این زمینه در نظر نگیریم؟! صدا البته پاسخ منفی است. به نظر می‌آید باید حتی بیشتر از یک قهرمان ورزشی از این ورزشکاران تجلیل کرد و...

ادامه در صفحه ۵

کمپین فعالان چپه فرهنگی انقلاب برای تقدیر از حرکت پهلوانانه علیرضا کریمی

طلایی‌تر

گفت و گوی «وطن امروز» با مبتکر کمپین تجلیل از قهرمان آورده‌گاه لهستان

عکس: علیرضا کریمی، سایت‌های اینترنتی کمپین

صفحه ۱۴

دعوتنامه‌ای به مجاهدان روز شنبه

■ صادق فرامرزی ■

شاید بتوان مجموع تهدیدهای موجود را تبدیل به فرصتی تاریخی کرد تا نتایج این بازی برد-برد حقیقی را گسترده و تعمیم یافته‌تر از پیش کنیم. در این میان آنچه بهتر به‌نظر می‌آید نیز آن است که برخلاف جریان جهانی که همواره و هنگام اثبات غلط بودن سیاست‌های اتخاذ شده‌اش بانگ «وحدت» سر می‌دهد، جریان مقاومت این بانگ را در برهه پیروزی خود بلندتر از هر زمان دیگر سر دهد و حتی جرایسدی را که ناباورانه قصد باور کردن این پیروزی را نداشته و راه سانسور را در پیش گرفته بودند، دعوت به آن کند. قطعاً به همان میزان که تروریسم زنده است وحدت برای ریشه‌کنی آن را نیز باید زنده نگه داشت، محبوبیت عمومی و فراگیر سردار سلیمانی در بین همه طیف‌های مردم که او را تبدیل به یکی از محبوب‌ترین شخصیت‌های حال حاضر در میان مردم کشورمان و تمام منطقه کرده است، خود گویای ظرفیت بزرگ ایجاد شده توسط جریان مقاومت است. پیروزی‌های محور مقاومت با فرماندهی حاج‌قاسم آن هم درست در زمانه‌ای که تو خالی بودن طبل پیروزی‌هایی که سعی می‌شد با صدای کاذب‌شان جای جنس اصل و قابلی را عوض کنند نمایان شده، برای طیف‌های مختلف مردم قوت قلبی است نسبت به همه تاج‌کامی‌های حاصله از برجام. حالاً نیز که کارآیی مکتایسم مقاومت مقتدرانه منادیان سایر راه‌ها را نیز به تکاپو برای شریک کردن واداشته، زمان آن است که میوه این پیروزی را در باغ‌های بزرگ‌تر از ریشه‌کنی داعش جست‌وجو کنیم. امروز روز برداشت میوه وحدت‌آفرینی است که اگر بموقع برداشت شود می‌توان تهدیدات تکفیری‌های برون‌مرزی‌ای که به دنبال ایجاد ناامنی فراگیر در منطقه هستند و نیروهای غرب‌گرای درون‌مرزی را که سعی در آدرس غلط دادن در مواردی همچون استارت مذاکرات غیرهسته‌ای در بخش‌هایی همچون نظامی دارند، یکجا خنثی کرد.

www.vatanemrooz.ir

تهدید تولید ملی خرید کالای خارجی!

0 107354 683291

نگاه‌امروز

۱- وعده صادق سردار سلیمانی محقق شد و حکمرانی گروهک تروریستی داعش بر بخش‌های باقیمانده از قلمرو عراق و سوریه نیز به پایان رسید. این پیروزی آنقدر شیرین و بزرگ بود که در همان ساعات اولیه انتشارش همه با تیریک‌های خود سعی در شریک دانستن خویش در آن داشتند؛ آنها که حضور نظامی جمهوری اسلامی در سوریه را نکوهش می‌کردند خود در ردیف اول تیریک‌گویان ایستادند و آنها که دوست داشتند مساله بحران تروریسم در سوریه را نیز وارد موضوع مذاکرات خود کنند علاوه بر تیریک این پیروزی مدعی شدند بالاخره دیپلماسی نتیجه داد و بذر خسونت افراطی‌گری در منطقه تا حد زیادی خشک شد. واقعیت آن است که نباید واکنش چندانی به این شیطنت‌ها داشت، باید گذاشت همه از این پیروزی شاد و مسرور باشند، این پیروزی بزرگ را باید به همه تیریک گفت و حتی تاجزاده، محمدرضا خاتمی، کریاسچی و... را هم نباید از قلم انداخت، این وعده صادق که در کمتر از ۱۰۰ روز محقق شد پیروزی همه است حتی آنان که دوست داشتند این پیروزی به نام مدافعان حرم ثبت نشود، این پیروزی را حتی به آنها که تشییع شهادی مدافع حرم را انتقام از پیروزی اصلاح‌طلبان می‌دانستند هم باید تبریک گفت. نقل است در دوره مبارزات مشروطه و پس از به توپ بسته شدن مجلس توسط حامیان استبداد و حرکت مبارزان انقلابی حامی مشروطیت سرنوشت اصلی مبارزات به روز جمعه ۲۶ رجب ۱۳۲۷ هجری خورشید که در آن روز با فتح پایتخت توسط حامیان جریان مشروطه و پنهانده شدن محمدعلی شاه به سفارت روسیه، پیروزی حامیان مشروطه عیان شد. در آن شرایط و پس از پیروزی نیروهای حامی مشروطه، روز شنبه عده‌ای از نیروهای سیاسی سودجو خود را

روزنه

جای بتن سر سفره نیست!

■ حسن رضایی ■

جمهوری اسلامی، کمر داعش را خرد کرده است. مبارک است! به نظر من اینکه همه بخوانند در این فتح شیرین شریک باشند، مساله‌ای نیست. بگذارید همه سر سفره بنشینند. حتی حامیان سینه‌چاک داعش تا همین دیروز و حتی داعش‌های پیشانی سفید وطنی! همان‌ها که طی ۶ سال نبرد سخت حاج‌قاسم و یارانش، مدام نوشتند و مصاحبه کردند که حضور نظامی ما در سوریه آخ است و داعش خطری برای ایران ندارد. همان‌ها که دست به فتنه و توثیب‌شان ملس است. هیچی! همان‌ها که مهم نیستند و من نمی‌خواهم بیش از این، صفحه روزنامه را هدر بدهم! ریزه‌خواری این جماعت سر سفره جمهوری اسلامی، حرف دیروز و امروز نیست، ما ۴۰ سال است به چنین میهمانانی عادت کرده‌ایم. گیرم که جای تشکر از میزبان، استخوانی هم پرت کنند و فرضاً که آن استخوان را از دست سعودی هم گرفته باشند، مهم نیست. حالا که نه، در جمهوری اسلامی، ما همیشه در حال فتح بوده‌ایم که کار برای خدا، شکست ندارد و کیست که نداند، مرام مکتب ما، احسان و بخشش در عین فتح است! حتی با اوبوسیان! لذا تکرار می‌کنم: بگذارید همه سر سفره بنشینند! حتی کسانی که تکرار می‌کنند! امروز انسانیت سر سفره جمهوری اسلامی نشسته است. اشتباه نشود البته! مراد از انسانیت، وحوش و درندگان نیستند. خب! اینکه واضح است، نه، واضح نیست. اجازه دهید کمی توضیح دهم. در روزگار مد شدن انتشار خبرهای دروغ و خم به ابرو نیاوردن‌ها! جعل انسانیت که کار زیادی ندارد. بر این منوال، انسان تنها موجودی یک سر و دو گوش نیست که روی دو پا راه می‌رود. انسان، خون دارد، جان دارد، مزمزه می‌کند، خواب می‌بیند، راه می‌رود و البته! درد می‌کشد؛ حتی از درد و ریج دیگران. حتی وحوش اگر آن دیگران، حیوان باشند! وحوش اما کسانی هستند که طی دوره حضور خود در عراق و تلاش برای استقرار دموکراسی روزانه ۷۰۰ نفر از مردم عراق را کشتند. بر این اساس، وحوش هم می‌توانند کراوات بزنند، آذکن بزنند، روی دو پا راه بروند و یک سر و دو گوش باشند. لطفاً این دسته وحوش را با انسان‌ها قاطی نکنید! لطفاً! وحوش کسانی هستند که داعش را ایجاد و به آن اعتراف هم کردند.

ادامه در صفحه ۵